

תנן: הגזברין שלקחו את העצים, מועלין בהן, ואין מועלין לא בשיפווי ולא בנבייה. וקשה: אמאי מועלין בהן? הכא נמי ליעבד בחול, ולא יקדישו את העצים, מאותה הסיבה, דדלמא⁽⁵²⁷⁾ בעי למיזגא וזגא עליהן ואישתכח דקא מועל בקדשים?

ומתריצין: אמר רב פפא: אי בעצים דמכאן ואילך, כאשר הגזברין קונים הרבה עצים

לזמן מרובה, הכי נמי, אכן עושין כדברי שמואל, ואין מקדישין אותן, שמא יסמכו עליהם ויהנו מהם ויבואו לידי מעילה,

אלא, כי תנן במתניתין, משנתנו מדברת, בעצים דיומיה, בעצים שקנו אותם לבנותם היום, תיכף ביום קנייתם, ובזמן מועט יכולים להיזהר מלסמוך עליהם.

הדרן עלך ולד הטאת

הקודם לא קשה ממשנתנו, כי כל האיסור לחלל הקדש על המלאכה, הוא הידור לכתחילה, ואין איסור בדבר אם קנו עצים ואבנים מדמי הקדש, והמשנה באה רק לבאר את דין השפוי והנבייה.

527. גירסת השיטה מקובצת.

ומבאר השפת אמת: על הביאור הקודם לא קשה ממשנתנו, כי אפשר להעמידה שהגזברים קנו את העצים ממעות חולין, ולא ממעות שכבר הוקדשו, הילכך, אפשר להקדיש אותם ואין כאן בעיה של "אין הקדש מתחלל על המלאכה", אבל לדברי רב פפא קשה, כמו שיבואר. והקרן אורה מבאר בדרך אחרת: על הביאור